

Jacke Sjödin

Hjälp, jag är med katt

Ännu en sommar har gått. Den här gången gick nio veckors sommarlov på cirka tre veckor. Jag hann inte med någonting av det jag hade planerat (packa upp flyttlådor, städa källaren, måla golvlisterna, röja sly, bygga en grind, rensa förrådet, kasta in veden, beskära fruktträd, byta till somnardäck, skriva en roman, gå ner tio kilo, mm).

Däremot hann jag med att bli med katt! Den kom till oss för cirka två veckor sedan och är redan hemmastadd. Den är rödhårig (precis som de flesta andra i familjen, kanske är vi släkt på långt håll) och tillbringar större delen av sin vakna tid med att sitta på lådan så att hela huset luktar uppruttet reningsverk. Annars är han ganska trevlig. Och barnen är mycket förtjusta. Ettåringen tycks tro att han är något slags skurmopp och föser honom framför sig längs golvet i ett stadigt grepp. Och katten klagar inte, och fasen vet om det inte blir lite renare av det. Om de fortsätter med sin lek tror jag att jag ska löddra in katten med såpa så kommer vi att ha skinande golv i alla rum. (Däremot rätt skitig katt.)

På nätterna tycker han om att sova i ansiktet på folk. Och på dagarna håller vi på att lära honom att bli en god musjägare. Det är huvudsäket till att han bor här. Fast han

verkar måttligt intresserad. Jag har lagt en päls över mig, krupit runt på golvet och pipit, men han verkar inte det minsta jaktlysten. Däremot försöker han fånga flugorna. Han sitter och stirrar länge på dem, tar ett dödsföraktande språng och glider likt en flygekorre genom luften, men sedan dråsar han i golvet med ett jamande brak, medan flugorna lugnt fortsätter att gnida frambenen som om den röda faran aldrig existerat. Men snart tar han nog såväl flugor som möss. (Hoppas han då har slutat att sova i ansiktet.)

Dock är vi oense om namn på den lilla krabaten. Det är alltså en gosse, så mycket vet vi. (Det märks bland annat på att han står upp och kissar.) Och dottern har fått höra att kattnamn gärna ska innehålla bokstäverna S och I, men där står vi och trampar. Jag föreslog omedelbart namnet Pilsner, men det möttes av råmande protester med argument som att jag ville ge katten något ironiskt, tramsigt namn bara för att kunna skriva om honom i mina fåniga kåserier! Jag replikerade förstås att jag aldrig skulle komma på tanken att skriva om lille Pilsner i kåserierna, men det trodde inte de här klenrogna typerna på. Jag öste sedan på med massor av trevliga SI-namn (Sivert, Christer, Fisken, Nilsson, Svinpäls, Svenotolittrorin, mm) men inget föll i god

jord. (Nej, jag förslög INTE det manliga könsorganet, snuspel-lar!) Återstår att se vad det blir. Misse eller något annat festligt troligen.

Slutligen tror jag att han rent politiskt är piratpartist. För varje morgon hoppar han upp till mig där jag sitter vid frukostbordet och ägnar hela morgonen åt sin absoluta favoritsyssla - fildelning.

Jacke Sjödin

